

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze na podstawie art. 82 § 1 kpw w zw. z art. 424 § 3 kpk ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz podjętych rozstrzygnięć.

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie przedstawionych dowodów sąd ustalił, że obwiniona H. C. prowadząc działalność gospodarczą w R. i mając ustawowy obowiązek terminowego opłacania składek, nie dopełniła tego obowiązku i nie opłaciła składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za siebie za miesiące październik 2015 r, listopad 2015 r, grudzień 2015 r, styczeń 2016 r, luty 2016 r, marzec 2016 r, kwiecień 2016 r płatnych do dnia 10 następnego miesiąca oraz za siebie i pracownika za miesiące maj 2016 r, czerwiec 2016 r, lipiec 2016 r oraz sierpień 2016 r płatnych do dnia 15 następnego miesiąca.

W myśl art. 13 pkt 4 ustawy z 13.10.1998 r o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2015.121 j.t) osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia jej zaprzestania. Według art. 46 ust 1 ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. W myśl art. 47 ust 1 pkt 1 ustawy płatnik opłaca składki za dany miesiąc nie później niż do dnia 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie. Z kolei według art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy do 15 dnia następnego miesiąca składki winni zapłacić pozostali płatnicy.

Swoim zachowaniem obwiniona wyczerpała dyspozycję wykroczeń z art. 98 ust 1 pkt 1a ustawy z 13.10.1998r o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 nr 11 poz. 74 z późn.zm.) Według tego przepisu kto jako płatnik składek nie dopełnia obowiązku ich opłacania w przewidzianym przepisami terminie podlega karze grzywny do 5000 zł. Również z art. 98 ust 3 ustawy, który stanowi że tej samej karze podlega kto dopuszcza się czynu jak wyżej przy opłacaniu składek lub dokonywaniu wpłat z innych tytułów, do których poboru obowiązany jest Zakład. Nie opłacając składek na ubezpieczenie zdrowotne obwiniona dopuściła się również wykroczeń z art. 193 pkt 3 ustawy z 27.08.2004r o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r nr 164 poz. 1027 z późn. zm.) zagrożonych karą grzywny do 5000 zł. Czyny obwinionej zakwalifikować należy również jako wykroczenia z art. 122 ust 1 pkt 1 ustawy z 20.04.2004r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. 2008 nr 69 poz. 415 z późn.zm.) . Według tego przepisu kto nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy podlega karze grzywny nie niższej niż 3000 zł. W postanowieniu z 25.05.2010 r sygn. I KZP 4/10 Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że za czas popełnienia wykroczeń z art. 98 ust 1 pkt 1 i 6 wymienionej wyżej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należy przyjąć moment początkowy sytuacji, w której płatnik składek nie może już wykonać nałożonego na niego obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne. Biorąc pod uwagę redakcję zarzutu sformułowanego we wniosku o ukaranie sąd uznał, że obwiniona nie wywiązywała się z ustawowego obowiązku opłacenia należnych składek od miesiąca października 2015 r. Popełniła zatem nie jedno wykroczenie, lecz ogółem jedenaście poprzez nie wniesienie należnych składek płatnych do dnia 10 następnego miesiąca za każdy miesiąc do kwietnia 2016 r. W maju 2016 r obwiniona zatrudniła pracownicę a więc od tego miesiąca składki winna wносить do dnia 15 następnego miesiąca.

Sąd wymierzył karę obwinionej za wszystkie zbiegające się wykroczenia kierując się przepisem art.9 § 1 i 2 kw przyjmując za podstawę wymiaru kary przepis przewidujący najsurowszą karę tj. art. 122 ust 1 pkt 1 ustawy z 20.04.2004r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. 2008 nr 69 poz. 415 z późn.zm.), który przewiduje grzywnę w kwocie nie niższej niż 3000 zł. Wymierzając obwinionej H. C. karę sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 33 kw. Wziął pod uwagę nie tylko liczbę przypisanych jej czynów lecz również obojętny stosunek obwinionej wobec ciążącego na niej obowiązku ustawowego. Obwiniona unikała

kontaktu z Zakładem i nie próbowała wyjaśnić przyczyny swego postępowania . Niezrozumiałe jest postępowanie obwinionej , która mimo nie płacenia składek w maju 2016 r zatrudniła pracownicę od której również nie opłacała składek powiększając tym samym rozmiar swego zadłużenia. Sąd wziął pod uwagę trudną sytuację majątkową H. C.. Z mocy wspomnianego wyżej przepisu wymierzył jej karę 3000 zł grzywny uznając ,że kara w takim wymiarze jest adekwatna do okoliczności popełnionych wykroczeń . Kara ta zadziała na nią wychowawczo i skłoni do respektowania obowiązujących zasad związanych z obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym . Sąd nie dopatrzył się istnienia szczególnych okoliczności przewidzianych w treści art. 39 § 1 kw uzasadniających nadzwyczajne załagodzenie kary lub odstąpienie od jej wymierzenia.

Oskarżyciel nadto zarzucił obwinionej popełnienie wykroczeń polegających na nie opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne , zdrowotne oraz Fundusz Pracy za miesiąc sierpień i wrzesień 2015 r . Biorąc pod uwagę , że postępowanie w sprawie wszczęto w dn.07.11.2016 r zdaniem sądu karalność tych wykroczeń przedawniła się albowiem od ich popełnienia upłynął rok. Dlatego postępowanie w tym zakresie sąd umorzył na zasadzie art. 5§ 1 pkt 4 kpw w zw. z art.45 § 1 kw (pkt II wyroku).

O kosztach postępowania sąd orzekł w myśl art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk i zwolnił obwinioną od obowiązku ich ponoszenia z uwagi na jej trudną sytuację materialną.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)